

[J. P. Larsen.]

Dette Beløb har man anset for passende med Hensyn til at forsyne Hæren med et for dens Størrelse passende Materiel. Men i Modsætning til den nugældende Ordning er Anskaffelsestiden sat til 5 Aar, altsaa en kun rimelig Frist, idet Regeringen er gaaet ud fra, at Anskaffelserne er nødvendige og ikke bør udskydes.

Det er min faste Overbevisning, at største Delen af Landets Befolkning med Glæde vil modtage Efterretningen om, at den almindelige Værnepligt kommer til at danne Grundlaget for Udtagelsen til den militære Tjeneste. Dette er den eneste rimelige Ordning i et demokratisk styret Land. Der kan maaske være nogen Betænkelighed ved den foreslaaede Ordning med Lodtrækning, men da Omfanget af Benyttelsen ligger i Forsvarsministerens Haand, kan der maaske ses bort fra Betænkelighederne.

At de frivillige Korps forbydes, er en naturlig Følge af den politiske Udvikling. Det maa staa enhver klart, at et saadant Forbud maatte komme, saa snart Regeringspartierne var stærke nok til at gennemføre det. Jeg skal ikke tilføje stort om disse Korps. Vort Partis Mening om Opretholdelsen af Korpsene er tydeligt tilkendegivet og motiveret ved Behandlingen af tidligere Forsvarslove. Kun skal jeg udtale, at jeg for mit Vedkommende ganske kan tiltræde de smukke Ord, som den højtærede Forsvarsminister ved Forelæggelsen medgav dem, der staar i disse Korps. Heller ikke tvivler jeg om de vedkommendes ærlige og redelige Vilje til at tjene deres Land ud over, hvad der forlanges, selv om jeg meget vel ved, at Ønsket for manges Vedkommende er udsprunget af Troen paa, at der forsvarsmæssigt er gjort for lidt fra Regerings og Rigsdags Side. For dem, der maatte ønske det, indeholder Lovforslaget imidlertid Mulighed for, inden for Hærens Rammer, at komme til at yde et ekstra personligt Bidrag til Landets Forsvar. Hvor meget denne Bestemmelse betyder eller vil komme til at betyde, skal jeg ikke udtale mig om, men selv uden denne Bestemmelse vilde jeg afgjort gaa ind for Forbud imod private væbnede, militært uddannede Korps. Det maa alene tilkomme den lovgivende Forsamling og Regeringen at bestemme, hvordan og i hvilket Omfang der skal uddannes Folk til Militærtjeneste. Konsekvenserne af en fortsat Udvikling af private Korps kunde blive for farlige. Sporene andetstedsfra skræmmer, uden Sammenligning i øvrigt ellers, og dette er det store Flertal i dette Land fuldt ind-

forstaaet med. Jeg tror ogsaa, at Korpsene selv, eller i hvert Fald Flertallet af dem, vil indse, at deres Tid nu er forbi, og finde sig i Forbudet, og jeg tager derfor et Interview, som et københavnsk Middagsblad den 5. ds. havde med Chefen for Kongens Livjægerkorps, for det, det nu angives at være: en Misforstaaelse.

For Søværnets Vedkommende er der i den nuværende Ordning den Bestemmelse, at Flaaden skal bestaa af 9 Torpedobaade og 7 U-Baade samt af de Artilleriskibe, der fandtes, da Loven vedtoges, saa længe disse sidste kunde holde og vedligeholdes. Hvad der skulde ske, naar Artilleriskibene ikke længere kan holde, siger Loven ikke noget om. Det vil sige, der findes et Fingerpeg i Bemærkningerne til den nugældende Lovs § 9, og det siges videre i Loven, at hvad der skal ske, naar Artilleriskibene ikke længere kan holde, maa der tages særlig Bestemmelse om. Det maa jo paa særlig Bevilling, men der er ikke noget ansat dertil. Den nugældende Ordning bygger heller ikke paa Artilleriskibene. Af Artilleriskibene er „Niels Juel“ nu moderniseret og delvis ombygget, bl. a. er Træapteringen fjernet, ligesom Ildlederstationen er moderniseret, hvorefter Fartøjet vel nærmest maa siges at være paa Højde med Tiden — mere tror jeg ikke man skal sige. Ombygningen er sket i Henhold til Bestemmelsen i den gældende Lovs § 10. Dette Skibs Historie kan for øvrigt tjene som et talende Bevis paa Umuligheden for et lille Land af at følge med i den vældige og rivende Udvikling, der finder Sted paa Skibsteknikkens Omraade. Adskillige Medlemmer i denne Sal, deriblandt det ærede Medlem Hr. Brorsen, vil have i Erindring, da dette Skib i sin Tid forevist for Medlemmer af Rigsdagen. Navnlig dets Ildlederstation blev forevist som noget paa den Tid højest moderne, ja, efter Forklaringen fandtes der overhovedet ikke paa denne Jord noget mere moderne. Hvorledes det i Virkeligheden forholdt sig, skal jeg ikke her komme ind paa. Enhver sagkyndig vidste paa det Tidspunkt, hvilke Svagheder der klæbde ved dette Skib, Svagheder, som gjorde dets Kampværdi højest problematisk. Men alligevel har man opretholdt Fiktionen om Artilleriskibes Nødvendighed for dansk Søforsvar.

Det foreliggende Forslag bygger ikke paa Artilleriskibe, og der er i dette, ligesom i den nugældende Lov, ikke optaget Midler til saadanne Skibe, hvis Tilvejebringelse, Vedligeholdelse og Fornyelse Regeringen mener ligger uden for den Grænse, som i økonomisk Henseende findes for et